

ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİ BEYİN GELİŞİMİ ve İLKÖĞRETİM MÜZİK PROGRAMI: UYUMLULAR MI?*

Larissa K. Scott

Çev. Sena GÜRŞEN OTACIOĞLU**

ÖZET

Erken çocukluk dönemi gelişiminde ilerlemeler, müzik ve dilin paralellikleri ve temel eğitim müzik programı küçük çocukların müzik eğitimlerinde çok önemlidir. Müzik icrasında aktif, deneysel bir yaklaşımın kullanımı ile bilgili, ifade gücü yüksek müzisyenler yetiştirmeye yardımcı oluruz. Blacking'e göre dünyada o kadar çok müzik vardır ki müzik, dil ve din gibi, insanın kendine özgü bir özelliğidir. Müzik, genetik olarak bile aktarılabılır ve bu nedenle hemen hemen her insanda mevcuttur (Blacking, 1987: 122). Birkenshaw ve Fleming (1997) Blacking'in görüşünden, müzik yapma tutkusunun her çocukta bulunduğu fikrini ileri sürmüşlerdir. Müzik eğitimcileri olarak, son derece özveri gerektiren ve son derece tatmin edici bir mesleğimiz var. Her çocuğun müzik yapma tutkusunu gerçekleştirme fırsatı bize verilmiş. Çocuklara müziği hediye ediyoruz. Bu hediye, etkili bir şekilde verildiğinde, çocukların hayatları boyunca kullanıp besleyeceği bir şey olacaktır.

ABSTRACT

Early Childhood Brain Development and Elementary Music Curricula: Are They in Tune?

Advancements in early childhood development, parallels of music and language, and the elementary music curriculum are invaluable in the music education of young children. By using an active, experimental approach to music making, we help develop literate, expressive musicians. In A Commonsense View of All Music, Blacking states, "there is so much music in the world that it is reasonable to suppose that music, like language and possibly religion, is a species-specific trait of man. Music may even be genetically inherited and therefore present in almost every human being" (Blacking, 1987: 122). Birkenshaw and Fleming (1997), draws from Blacking's statement that the desire to make music is inherent in all children. As music educators, we have an extremely demanding and incredibly rewarding job. We are given the opportunity to fulfill each child's desire to make music. We give children the gift of music. This gift, if given effectively, is something children will use and cherish for the rest of their lives.

* Bu makale; Larissa K. Scott, *Early Childhood Brain Development and Elementary Music Curricula: Are They in Tune?* General Music Today, 10483713, Fall 2004, Vol. 18, Issue 1'den, Dr.Sena Gürşen Otacıoğlu tarafından çevrilmiş ve düzenlenmiştir.

** Dr. Marmara Üniversitesi, Eğitim Fakültesi.

1. GİRİŞ

Son yıllarda, beyin araştırmaları ve erken çocukluk dönemi gelişimi A.B.D.'de bir fenomen haline gelmiş, pek çok çalışma çocuk yaşamının ilk dört yılının zeka ve gelişim için çok önemli olduğunu ortaya çıkarmıştır (Forrai 1997; Gordon 1997; Monastersky 2000; Perry 2000; Wienberger 1999). Formal eğitimden önce gerçekleşen okulöncesi eğitim, çocukların beyinlerini ve yaşamlarının geri kalanını şekillendirebilecek güce sahiptir. Bu ilk dört yıl boyunca, genç beyin çevresindeki her şeyi emmektedir. Beyin, çocuğun yaşamı boyunca bilgi edinme yeteneğini belirleyecek bağlantılar yapmaktadır. Bu dönemdeki en önemli olaylardan biri "dil" gelişimidir. Araştırmalar göstermektedir ki dil gelişimi ve kazanımı müzik yeteneğinin gelişimi ve kazanımı ile paraleldir (Feierabend 1997a; Gordon 1997).

Çocuklar doğumdan önce bile konuşulan kelimeleri duymaktadırlar. Eric Jensen'a göre (1998), anlaşılınsınlar veya anlaşılmasınlar bir bebeğin duyduğu tüm kelimeler, sözdizimi ve kelime haznesinin gelişimine katkıda bulunmaktadır. Çocuklar ne kadar kelime duyarlarsa, o kadar kelimeyi konuşmayı da öğrenirler. Çocuklar zamanla, okumayı ve yazmayı öğrenmelerine bir temel oluşturan kelimeler ve cümleler ile konuşmaya başlarlar.

Müziğin gelişimi dilin gelişimine benzer şekildedir. Çocuklar okula başlamadan önce dil-dinleme ve konuşma-kelime dağarcıklarını geliştirdikleri gibi, müzik dinleme ve şarkı söyleme dağarcıklarını da okula başlamadan önce geliştirmelidirler (Gordon, 1997). Müzik okuma ve yazma yeteneği olarak tanımlanan müzik okuryazarlığı, müzik eğitimcilerinin her çocuk için hedeflediği amaçlardan biridir (Anonymous, 1994). Ancak çocuklar, müzik okumayı ve yazmayı öğrenmeden önce müziği "konuşabilmelidirler".

Bugünkü ilköğretim müzik müfredatı genel olarak ana hedefi çocukların yaşamlarındaki müzikalliğin geliştirilmesi ile zenginleştirilmesi olan, Zoltán Kodály ve Carl Orff felsefelerine dayanmaktadır. Yaşamın ilk dört yılının önemi ile ilgili bilinenler ve müzik-dil gelişiminin paralelliklerini göz önünde bulundurursak, mevcut ilköğretim müzik müfredatının iyileştirilmesi araştırmacılar tarafından önerilmektedir.

2. ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİ BEYİN GELİŞİMİ

Beyin ve erken çocukluk dönemi üzerine yapılan araştırmalara göre, yaşamın ilk dört yılı, beyin yapısının ve işlevinin özellikle hızlı geliştiği bir dönemdir. Doğru deneyimler, doğru miktarlarda ve doğru zamanlarda beyinin muhteşem potansiyelini ortaya çıkarabilir. Yaşamın ilk aşamalarında, çocukların beyinleri sıvıları emen bir süngerinkine benzer. Çocukların kültür süreci sonraki öğrenim için beynin programlanmasına yardım eder. Görüntü, ses, dokunuş, tat ve konu beyinsel aktivitelere dönüştürülürler. Bu durum, psikomotor, duyuşsal, bilişsel ve sosyal fonksiyonlarımızın büyümesine ve gelişimine neden olur (Perry, 2000: 30).

İlk alma aşamasından önce beyin, çevreye göre kendisini "düzenlemeye ve organize etmeye" başlar ve kullanılmayan ilişkileri eler. DePietro'ya göre,

çocukluk ve sonrasında öğrenme ve gelişim temel olarak gereksiz ilişkilerin elenmesi ve kullanılanların ise geliştirilmeleri olarak kabul edilebilir. DePietro beyin eleme sürecini tanımlarken, nihai ürünü üretmek için mevcut taşın bazı bölümlerini çıkarıp atan heykeltıraş örneğini kullanmaktadır (DePietro, 2000).

Yaşamın ilk yıllarında ilişkiler çevredeki pek çok uyarıcıya tepki olarak hızla kurulmaktadır. Bu ebeveynlerin, çocuklara öğrenmek için sonsuz fırsatlar sağlamaya karşı olan sorumluluklarını ortaya çıkarmaktadır. Wolfe'ye göre (1999), tüm A.B.D.'li çocukların neredeyse yarısı yaşamlarının ilk yıllarında tam zamanlı olarak kreşedirler. Ne yazık ki, pek çok gündüz kreşi yetersiz şekilde finanse edilmektedir ve personel, eğitimi yetersiz ve düşük ücretli çalışanlardan oluşmaktadır (NAEYC, 1997). Bu durum, mevcut beyin araştırmaları ile ters düşmektedir. Toth'un belirttiği üzere (1997), çalışmayan anneler evde olmalarına rağmen çocuklarıyla yüksek sesle okumak, kelime oyunları ve bire bir konuşma gibi etkileşimlerde bulunmamaktadır. Anne ile çocuk arasındaki günlük eğitimsel etkileşimin ortalama süresi 12.2 dakika iken, anne ve çocuk arasındaki bire bir konuşmaların ortalama süresi ise 9.5 dakikadır. Çocuklarla geçirilmesi gereken bu sürelerin eksikliği; işlevsel bilgisizlik, çok genç yaşta hamilelik, madde bağımlılığı ve şiddet ile ilişkilendirilebilir (Toth, 1997). Erken çocukluk döneminin önemi ile bilinenleri göz önünde bulundurursak, eğitimin organizesi, düzenlenmesi ve finanse edilmesinde önemli değişikliklerin yapılması gerekmektedir.

3. DİL ve MÜZİK GELİŞİMİNİN PARALELLİKLERİ

Doğumdan itibaren, hatta doğumdan önce, çocuklar dilin sesleri ile iç içedirler. Çocukların bakıcıları ve onların çevresinde olan kişiler, sürekli olarak çocuğun önünde, gerek çocukla gerek birbirleri ile konuşurlar. Feierabend (1997a) ve Gordon (1997) doğru dilbilgisi, açıklamalar ve geniş bir kelime haznesi ile konuşulan çocukların diğerlerine göre daha iyi dil yeteneklerine sahip olacaklarını belirtirler. Çocuklara doğumdan önce ve sonra okumak dilin gelişiminde çok önemlidir. Her ne kadar neyin okunduğunu anlamıyor olsalar da, okuma anında bilgilerin emilmesi gerçekleşmektedir. Çocuklar İşitsel algılamalarını, kendi kültürlerinin lisanını dinlemek, fonetiklerini ve diğer önemli özelliklerini belirlemek ve sonra onları tekrarlamak için üretilen sesleri araştırmak suretiyle geliştirirler (Gordon, 1997). Çocukların yeni keşfettikleri bu ilk sesler, yetişkinlerin konuşma dillerinin mükemmel taklitleri değildirler. Öncelikle kısa ses patlamaları olarak başlarlar ve konuşma tonlamasının taklidi olarak gelişirler ama bunun yanında çocuklar, anlamsız heceler ve sözcükler kullanırlar. Kişi, çocuklarının en sevdiği bebeği ile veya evdeki evcil hayvan ile rasyonel konuşmalar yaptığını duyabilir ama dilin araştırması sürecinde gerçek kelimeler yerine çocuklar, "ba" ve "da" seslerini kullanırlar. Bunların sonucunda çocuklar, cümleler oluşturan kelimeler ve kelime kalıpları oluştururlar. Bu süre boyunca kelimeleri okumaları ve yazmaları beklenmemektedir, onlardan beklenen sadece, anlamlı olmaları şartı ile dil araştırmaları ve denemeleri yapmalarındır.

Montessori, çocukların anlamlı talep ve amaç (yönlendirici) cümleleri kullanma yaşlarının dört olduğunu ileri sürer (Heyge and Sillick, 1997). Bu çocuğun doğumundan beri duyduğu dilin seslerini keşfetmeye başlamasından yıllar sonradır. Bu ayrıca, yazma ve okumaya doğru atılmış bir adımdır. Bu gerçek, çocukların okuma ve yazmaya başlamalarından bir yıl veya civarı bir süre öncesidir. Ses algılamasının gelişimi; okuma, yazma veya dilbilgisi yapısı eğitiminin önüne geçer. Bu dil öğrenme modelleri, müzik temel bilgisinin gelişimine de uygulanabilir (Feierabend, 1997a: 34).

Aile fertlerinin ve çevredekilerin çocuklarla sürekli olarak konuşması gibi, onlara sürekli olarak şarkı da söylemeleri çok önemlidir. Hassasiyet ve müzikal ifadelerle şarkı söylenen çocukların güzel müziği ayırt edebilecekleri söylenir (Feierabend 1997b; Paul 1997). Güzel şarkı ve ninnilerin yer aldığı çocuk kitapları, çocuklar için olduğu kadar yetişkinler için de ilgi çekici olabilmektedir. Çocukların büyümeleri sırasında dinledikleri şarkılar mutlaka onlara hitap eder nitelikte olmalıdır. Çocuklar ifade eder şekilde şarkı söylemeyi, ifade eder şekilde şarkı söyleme modelleri duyarak öğreneceklerdir. Feierabend'in teorisi uyarınca çocuklar, çevrelerinin dili için bir kulak geliştirdiklerinde, çevrelerinin müziği için de bir kulak geliştireceklerdir (Feierabend, 1997b). Çocuklar sesleri emerler ve bu emme süresinden sonra, duyduklarına ve hissettiklerine müziksel olarak tepki verirler. Çocuklardan sesi araştırıp keşfetmeden müzik okuyup yazmalarını istemek, çocuklara daha dil ile ilgili deneyimleri olmadan okuyup yazmalarını istemek kadar anlamsızdır.

Gordon (1997), "Yeni Doğanlar ve Küçük Çocuklar İçin Bir Müzik Öğrenme Teorisi"nde (Music Learning Theory for Newborn and Young Children), erken çocukluk dönemi müzik gelişiminin üç aşamasını teorik olarak belirtmektedir. Bu aşamalar, dil gelişiminin aşamalarıyla da paralellik gösterirler.

- İlk aşama-Yeni bir çevreye uyum sağlama: Çocuklar çeşitli sesler duyarlar ve seslerle denemeler yapmaya başlarlar. Çocuklar dil ile ilgili yaptıkları araştırma ve denemeleri, müzik ile ilgili olarak da yaparlar. Deneyimsiz bir gözlemci için, sesin bu keşfini anlamak zor olabilir. Fakat müziğin algılaması ile uğraşan bir çocuğun ustaca davranışlarını fark eden ve çocukla müziksel olarak etkileşime giren ve çocuğa öğrenmenin sonraki adımına doğru rehberlik eden ebeveynler ve öğretmenler, etkin bir şekilde çocuğun müzikten keyif alan bir kişi olarak ve hatta müzik icra eden veya yaratan olarak sonraki safhaya geçmesine olanak sağlayacaklardır (Bolton, 1996: 15).

- Müzik gelişiminde ikinci adımı taklittir: Çocuklar duyulan müziksel sesleri ve kalıpları taklit etmeyi denerler, ama taklitleri doğru değildir, ancak zamanla doğru ve doğru olmayan taklitleri fark edebileceklerdir.

- Üçüncü adımda Özümseme vardır: Çocuklar şarkı söylemeyi nefes alma ve hareket ile koordine etmeye başlarlar, ton ve ritim yetenekleri çok doğru hale gelir, vuruş ve tonlama merkezi geliştirirler.

Gordon'un teorisine göre çocuklar, ideal olarak yeni çevreye uyum sağlama sürecine dört yaşından önce geçmelidirler. Taklit dönemine beş yaşından önce ve özümseme dönemine de en geç altı yaşında geçmelidirler. Gordon, okulöncesi dönemde çocukların müzikle tam olarak tanışmadıklarını ve ilkokula başlayana dek yapılandırılmamış ve yapılandırılmış öğrenmede bu alana yönlendirilmediklerini belirtmektedir. Bu nedenle, müzik eğitimcilerinin eğitim programlarını, az ya da hiç müzik altyapısı olmayan öğrencilerin ihtiyaçlarını karşılamak için değiştirmeye veya iyileştirmeye hazır olmaları gerekmektedir.

4. İLKÖĞRETİM (Temel Eğitim) MÜZİK PROGRAMLARININ ARAŞTIRILMASI

Temel eğitim müzik programları genelde müzisyenlerin ve çocuklarla sıkça çalışmış olan Kodály, Orff ve Dalcroze'un felsefelerine dayanır. Bu müzisyenler müzik eğitiminde bir değişim ihtiyacını görmüşlerdir. Bir Macar bestecisi (kompozitör) olan Zoltán Kodály, ülkesinin halk türkülerinin yavaş yavaş yok olmaya başladığını görünce çok üzülüyordu. Halk türkülerini yıllarca topladıktan ve çocukların davranışları ve aktiviteleri üzerinde çalıştıktan sonra Kodály, Macaristan'da müzik eğitimini tamamen değiştirmiş olan ve şimdi tüm dünyada kullanılmakta olan bir çocuk müzik eğitimi gelişim dizisini oluşturmuştur. Amerika'da Kodály temeline dayanan program uyarınca çocukların, birinci sınıfta müzik notalarını okumaya ve yazmaya başlamaları beklenmektedir. Temel eğitim müzik programlarında sıklıkla kullanılan kavramlar dizisinde, birinci sınıf öğrencilerinin işitsel ve görsel olarak "ta" vuruşta bir ses, "ti-ti" vuruşta iki ses, "ta-es", "aksan" ve basit ve birleşmiş ölçülerden oluşan çocukların, şarkılarda sol, mi ve la'yı tanımaları beklenmektedir. İkinci sınıfta, birinci sınıfta görülen kavramların yanı sıra öğrencilerin işitsel ve görsel olarak do, re, yarım ses ve basit çift uzunluktaki ölçüleri tanımaları beklenmektedir. Öğrencilerin ayrıca birinci sınıf konularını bir taslak kâğıdına notalarla ifade etmeleri de beklenir.

4.1. İlköğretim Müzik Programlarının İyileştirilmesi

Yukarıda kısaca anlatılan temel müzik eğitime baktığımızda, çocukların okuma ve yazmayı öğrenmelerinin beklendiği dönemden önce müziği keşfetmeleri için kısa bir dönemleri olduklarına dikkat çekilmiştir. Bu dönem okulöncesi ve birinci sınıfın ilk yarısıdır. Müziğin kazanımı ile dil kazanımını kıyaslarken çocukların, araştırmak, incelemek ve deney yapmaya olanak sağlayacak derecede uzun zamanları olmadığı görülmektedir. Çocuklar kendilerini kuşatan dili öğrenirken ve geliştirirken onun içine tamamen girmelidir. Bunun yanında, birinci sınıfa dek bazı çocukların herhangi bir müzik öğrenimi almamaları, alsalar da bu eğitimin sadece haftada bir veya iki kez olması dikkate alınmalıdır. Okul toplantıları, gezileri ve diğer farklı kullanılmayan zamanlar göz önünde bulundurulduğunda, çocuklara ayrılan gerçek müzik öğretimi süreleri oldukça azdır. Bu kayıp sürelerle rağmen, çocuklardan sadece birkaç saatlik müzik eğitiminden sonra basit ritimleri ve melodileri tanımlamaları beklenmektedir. Müzik eğitimcileri olarak, kendimize öğrencilerimizden, neyi öğrenmelerini istediğimizi sormalıyız. Onların bir sayfadaki sembolleri tanıyabilmelerini mi istiyoruz? Yoksa öğrencilerimizin

gerçek temel müzik bilgisine sahip olmalarını mı? Gerçek temel müzik bilgisi Feierabend (1997a: 34) tarafından görünenin duyulması ve duyulanın görülmesi olarak tanımlanmıştır. Bu aynı zamanda Kodály'nin çocuklar için tasarlamış olduğudur. Belki bu vizyon, öğrencilere müzik sembollerini öğretmek için yapılan çılgın koşuda kaybolmuştur.

Dil öğrenimi içinde yaşayarak eğitilen çocuklara verilen temel gibi, müzik için de temel eğitim ortamları sağlanmalıdır. Çocuklar şarkı söyleme konusunda rahat olmalıdırlar ve doğru şarkı söyleme yeteneklerine sahip olmalıdırlar. Bunun yanında hareket konusunda da rahat olmalı ve doğru tempo tutma yeteneğini kazanmalıdırlar. Ayrıca çocuklar, müziğe karşı olan hassasiyetlerini özgürce ifade edebilmelidirler (Feierabend 1997b; Gordon 1996). Temel müzik öğreniminin ilk iki-üç yılında, çocuklar aktif müzik yapımı ile iç içe olmalıdırlar. Sesleri, eserleri, vuruş, ritim ve hareketi araştırmaya yöneltilmelidirler. Çocuklar müzikle deneyler ve denemeler yapma konusunda ise özgür bırakılmalıdırlar.

Gözlemciler çocuklara tamamen kendi başlarına çeşitli sesler ile araştırma ve deneme yapma özgürlükleri verildiğinde, onların sadece rasgele vuruşlar yapmadıklarını gözlemlemişlerdir. Aksine, bu sesleri yapılandırma, ilkel şekiller ve ritimler yaratma, iki veya daha fazla sesi birleştirme, yumuşak ve ince ses değişimlerini kullanmayı içeren oyunlar oynadıklarını görmüşlerdir. Bununla beraber çocuklar, müzikal olarak müziğin en temeli olan tını, dinamik, doku, ton, süre ve tempoyu denemekte ve öğrenebilmektedirler. Ayrıca, gelişimsel şekilde, müzik kalıplarının, bağlantılarının ve ilişkilerinin bilgilerini de kazanabilmektedirler (Birkenshaw and Fleming, 1997: 6).

5. ÖĞRETİM İÇİN ÖNERİLER

Öğretim için verilen öneriler, çocuklara ses de dahil olmak üzere sınıf enstrümanlarını denemek ve üzerlerinde araştırma yapmak için pozitif bir ortamda çokça zaman vermeyi içerir. Çocukların düzeltilmeden hata yapmasına izin verilmelidir. Çocukların öğretmenini çaldığı bir melodiyi dinleyip, sonra da onların bu melodiyi çaldıkları soru ve cevap oyunları oynatılmalıdır. Çocukların çaldıkları melodi öğretmeninki ile aynı, farklı veya tamamen rast gele olabilir. Ancak, onların taklit etme aşamasından geçmelerine izin vermek, çocuklara ihtiyaçları olan doğru ve yanlış taklit arasındaki farkı duyma ve hissetme hazırlığını sağlayacaktır. Bunun yanında çocukların yaratıcı olmalarına izin vermek de, onlara müzik yetenekleri konusunda güven ve bağımsızlık verecektir. Gordon bize bu aşamada, öğrencilere rehberlik eden öğretmenlerin sabırlı olması gerektiğini, çocuğa bağlı olarak beş dakikadan, beş haftaya veya beş aya beklemesi gerekebileceğini söylemektedir (çocuğun kendi keşiflerini yapmasına izin vermek için). Çocuğun şarkı söylemesi, melodileri tekrar etmesi ve hareketlerinin diğerlerinin doğru taklitleri olduğunu anlamasının gerçekleşmemesi halinde, doğru ve doğru olmayan taklit arasındaki farkı asla öğrenemeyebilir (Gordon, 1997: 62). Bunun için çocukların müziği, birbirlerinden ve öğretmeninkinden farklı şekilde denemelerine izin verilmeli ve onların bu isteklerine saygı duyulmalıdır.

Çocuklar müzik ile keşifler ve deneyler yaparken, sınıf ortamının heyecanla mırıldanması hesaba katılmalıdır. Özgür, yaratıcı ve pozitif bir sınıf yönetimine sahip olmak mümkündür. Öğrencilerin hareketi araştırdıkları ve ses ile deney yaptıkları bir müzik sınıfının, çocukların müziksever olmayı öğrendikleri bir ortam olduğu unutulmamalıdır. Tüm öğrencilerin öğretmenin yaptığı her şeyi kendi müzik sevgilerini keşfetmeden harfi harfine kopyaladıkları bir sınıf, öğrencilerin bir başkasına bağımlı olduğu bir sınıftır. Vuruş daima bacaklara vurarak mı olmalıdır? Ritim her zaman elin avucunda mı tutulmalıdır? Çocuklara daha fazla özgürlük ve yaratıcılık vermek temel eğitim müzik programını geliştirebilir.

Yaratıcı fikirler elde etmede en etkili yollardan biri, öğrencileri izlemektir. Çocukların doğaçlama hareketlerini izlemek ve bu hareketlere bir şeyler katarak ilerlemek gerekmektedir. Çocukların vuruş veya ritmi vücutlarının çeşitli bölümlerinde, yerde, ayaklarında veya müzik aletlerinde hissetmelerine izin verilmelidir. Çocukların düzeltilmeden şarkı söylemelerine ve şarkıların tanıtık gelen kısımlarında şarkıya katılmalarına izin verilmelidir. Böylece çocuklar, Gordon'un daha önce bahsettiği müziksel gelişim aşamalarından geçtikçe, şarkının tamamını söylemeden önce kısa kalıpları doğru şekilde söyleyebilmektedirler (McGraw, 2002).

Mükemmel müzik eğitimcisi, bir taraftan sınıftaki beklentileri göz önünde bulundururken, diğer yandan bu gelişim sürecini anlayabilen kişidir. Eğer çocuklar bu aşamalardan geçmediler ise, müzikal olarak yaratamayacak, okuyamayacak ve yazamayacaklardır. Çocukların sınıfta müzikle araştırma ve deney yaptıkları kısa süreleri göz önünde bulundurursak, birinci sınıfın çocukları için müzik sembollerini okumak için fazla erken olduğu düşünülebilir, özellikle bu onların bir müzik sınıfındaki ilk yılları ise. Çocukların müziği algılamaları için zaman gereklidir. Dil eğitimi ile üç, dört veya beş yıl iç içe olduktan sonra, okumaya ve yazmaya hazırdırlar. Neden aynı şeyler müzik için de geçerli olmasın? Bir çocuk okula girdiğinde müzikal olarak bir bebektir. Eğer çocuklar sembollerini okumak ve yazmak için çok fazla acele ederlerse, sembollerin anlamları anlaşılamayacaktır. Fakat çocuklara müzik üzerinde araştırma ve deney yapma özgürlüğü verilerek, onların müziği öğrenmek için istek duymaları sağlanabilir.

Pestalozzi (1746-1827) okul programının çocukların doğal gelişimi üzerine dayanması gerektiği ve çocukların en iyi şekilde kendilerini keşfetmesi suretiyle öğrenebileceğine inanmıştı. Ayrıca çocukların, çevreyle iç içe olarak kendi başlarına keşif ile yönlendirilmesi gerektiği üzerinde önemle durmuştur. Oyun, yaratıcı şekilde kendini ifade, duyumsal algı ve diğerleri ile uyum içerisinde yaşamak, Pestalozzi'nin okulöncesi müfredatının temelini oluşturmuştur (Wishon and Konopak, 2000). Tüm bunlar için müzikten daha iyi bir ortam sağlanabilir mi? İlköğretim müzik eğitimi programının müzikte keşif ve deneyi kapsayacak şekilde iyileştirilmesi ile çocuklar müziksel ifade, yaratıcılık ve bağımsızlık kazanabileceklerdir.

KAYNAKLAR

- BIRKENSHAW and FLEMING, L. "Music For Young Children: Teaching For The Fullest Development of Every Child". *Early Childhood Connections*, 1:6-13, 1997.
- BLACKING, J, *A Commonsense View of All Music*. Cambridge, MA: Cambridge University Pres, England - 1987.
- BOLTON, B. M. "Was That a Musical Response? Eliciting and Evaluating Musical Behaviors in Very Young Children". *Early Childhood Connections*, 3: 14-18, 1996.
- Anonymous, *Consortium of National Arts Education Associations. National Standards for Arts Education*. Reston, VA: MENC, 1994.
- DEPIETRO, J. "Baby and The Brain: Advances in Child Development". *Annual Review of Public Health*, 21: 455-71, 2000.
- FEIERABEND, J. "Developing Music Literacy: An Aural Approach for An Aural Art". *Early Childhood Connections*, 3: 33-38, 1997a.
- FEIERABEND, J. "Music and Movement for Infants and Toddlers: Naturally Wonder-Full". *Kodály Envoy*, 23(2): 7-10, 1997b.
- FORRAI, K. "The Influence of Music on The Development of Young Children: Music Research With Children Between 6 and 40 Months." *Early Childhood Connections*, 4: 14-18, 1997.
- GORDON, E. "Early Childhood Music Education: Life or Death? No, a Matter of Birth and Life". *Early Childhood Connections*, 3: 7-13, 1996.
- GORDON, E, *A Music Learning Theory for Newborn and Young Children*. 2nd ed, GIA Publications, Chicago - 1997.
- HEYGE, L. and SILLICK, A. "When Is The Right Time? Montessori and The Season for Writing and Reading". *Early Childhood Connections*, 3:13-20, 1997.
- JENSEN, E. (1998). *Teaching With the Brain in Mind*. Alexandria, VA: Association for supervision and curriculum development - 1998.
- MCGRAW, G. "Singing in Early Childhood: A Re-Examination of Appropriate Practice". *Early Childhood Connections*, 4: 25-35, 2002.
- MONASTERSKY, R. "A New Round of Research Rattles Old Ideas of How Infants Interpret the World". *Chronicle of Higher Education*, 46(29): A22-24, 2000.
- NAEYC, (1997). National Association for the Education of Young Children. Licensing and public regulation of early childhood programs. Retrieved (Erişim Tarihi: 01/10/2004) October1, 2004 from <http://www.naeyc.org/resources/position%5fst%20atements/pslicense.htm>
- PAUL, A. M. "A Different Tone of Voice". *Psychology Today* 30(5): 22, 1997.
- PERRY, B. D. "The Developmental Hot Zone". *Early Childhood Today*, 15(3): 30-32, 2000.
- TOTH, B. "Working For Family Literacy: A Conversation With Bea Romer". *Early Childhood Connections*, 3: 39-42, 1997.
- WIENBERGER, N. M. "Brain, Behavior, Biology, and Music: Some Research Findings and Their Implications for Educational Policy". *Arts Education Policy Review*, 99(3): 28-37, 1999.
- WISHON, P. M. and KONOPAK, B. "Historical Antecedents to the Emergence of Preschools in The 21st century". *Early Childhood Connections*, 3: 7-14, 2000.
- WOLFE, P. "News on Brain Gain". *NEA Today*, (17)6: 19-20, 1999.